

Stichting Prins Laurent
Fondation Prince Laurent

JOURNAAL VAN DE STICHTING PRINS LAURENT

EDITORIAAL

HUISDIEREN IN DE GEVANGENIS ? JA OF NEE !

Uit experimenten in verschillende landen blijkt dat de aanwezigheid van dieren die in een gevangenis werden binnengebracht, een goede invloed heeft op het gedrag van de gevangenen.

Het resultaat van zo een onderzoek is goed nieuws voor de Stichting Prins Laurent omdat deze steeds zoekt naar soorten interactie voor welzijn tussen mens en dier. Dit geeft ook hoop dat het huisdier binnenkort het recht zal hebben om in de gevangenis te vertoeven.

Experimenten in de VS hebben kunnen aantonen dat dieren in de gevangenis de gedetineerden aanzetten om hun verantwoordelijkheid meer op te nemen en de communicatie bevorderen.

Meer nog, de therapeutische rol van het dier moet niet meer aangetoond worden, zowel in de rusthuizen als in de algemene en psychiatrische ziekenhuizen en de revalidatiecentra. Onderzoek heeft aangetoond dat de band tussen mens en dier positieve fysiologische, sociologische en psychologische gevolgen heeft in verschillende contexten.

EEN ORIGINEEL PILOOT-EXPERIMENT

In de VS werd een opvoedingsprogramma met hond uitgevoerd in gevangenis voor vrouwen. Aan elke gedetineerde werd een hond toevertrouwd die gevluht was uit een opvangcentrum en de persoon

was de enige die voor het dier moest zorgen.

Dit experiment was een succes en had meerdere doelstellingen. Sommige lagen in lijn met respect voor dierenwelzijn en zijn bijdrage aan de ontplooiing van de mens. Zo werden namelijk loslopende honden met de nodige goede eigenschappen gezelschapsdier of hulphond. En de gedetineerde die voor de hond zorgde, ontwikkelde meer eigenwaarde en haalde er therapeutische voordelen uit. Ook werd een band ontwik-

keld met de samenleving buiten de gevangenis door een hond af te leveren die goed opgeleid was.

Tijdens dit experiment werden de honden die door de gedetineerden opgeleid waren, na een leerperiode geplaatst bij kinderen met leerproblemen, bij oudere personen, bij personen met hersenverlamming enz..

In het licht van de lessen die getrokken werden uit dit experiment, mag men nu beginnen dromen dat de

deuren van de Belgische gevangenis opengezet zullen worden voor gezelschapsdieren. We weten allemaal dat er in beperkte leefruimten problemen zijn met geweld, samenleven en het op elkaar gepropt zitten. Vandaar dat het binnenbrengen van dieren, en in het bijzonder katten in de penitentiaire instellingen, zeer zeker de gedetineerden meer zou doen nadenken over de gevolgen van hun daden vooraleer iets te doen, gelukkiger zou maken, zich meer gewaardeerd zouden voelen, elkaar meer zouden helpen en meer gedisciplineerd zouden zijn.

Een kat kan namelijk door haar aard gemakkelijker in een gevangenis leven dan een hond. Je moet ze niet uitlaten en de kat past zich gemakkelijk aan in een beperkte ruimte. We wensen dat men zo het universum van de gevangenis zou kunnen verbeteren door katten toe te laten in de cel. Door de aanwezigheid van een kat zou de gedetineerde zich kunnen vastklampen aan een element van aandacht, zou de agressiviteit verminderen en zou er zich een vriendschap meester-dier ontwikkelen die zou toelaten de omgeving beter te aanvaarden, het begrip van menselijke verhoudingen te verbeteren en de zin voor verantwoordelijkheid. En waarom niet, hen weghouden uit de melancholie en de depressie.

Dus op de vraag of huisdieren moeten toegelaten worden in de gevangenis, is het antwoord heel duidelijk ja voor de Stichting Prins Laurent. ■

Wij stellen graag een artikel voor van de hand van dr. Dierenarts Suzy Valentin, ter illustratie van haar doctoraatsthesis, voorgedragen op 12 januari 2006 aan de Franse Nationale School voor Dierenartsen in Alfort.

HOE TOELATEN DAT LANGDURIG GEDETINEERDEN IN HUN CELLEN HET GEZELSCHAP HEBBEN VAN EEN KAT ?

Het dier heeft steeds aan de zijde van de mens geleefd, en heden nog leeft het naast de mens, en in sommige gevallen worden zij beste vrienden. Sedert enkele jaren staan zekere dieren ten dienste van de mens in de vorm van therapeutische aanvulling, wanneer de traditionele medische techniek ontoereikend is of mislukt. Sommige dieren zijn zo een hand komen toesteken bij de verzorging

van personen opgenomen in rusthuizen of ziekenhuizen, terwijl andere geregeld op bezoek gaan in de gevangenis of elders opgeleid worden door gedetineerden, en op deze manier een bijdrage leveren bij de genezing van zieken of nog depressies helpen verwerken, terwijl ten slotte de door dieren ondersteunde therapie, ook gekend als zoötherapie, een rol van betekenis speelt.

De meeste programma's, reeds ontwikkeld binnen de gevangenis, met bemoedigende resultaten, komen uit het buitenland. Anderzijds zijn er aanwijzingen dat sedert enkele jaren, de mentale gezondheidstoestand van de gedetineerden in Frankrijk er zienderogen op achteruit gaat : het aantal personen onderhevig aan depressies vertoont in de gevangenis een con-

INHOUD

Editoriaal	p1
Awards 2006	p2
Onze voorzitter op bezoek	p3
Vanuit onze dispensaria	p4
Samen leven - Vrije tribune	p5
Het dierenwelzijn gezien door Europa	p6
BPAM	p7
Adreslijst en agenda	p8